

Sygn. akt: I C 889/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Żelewska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Justyna Gronda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 września 2016 r. w G.

sprawy z powództwa **Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w likwidacji w G.**

przeciwko **D. K.**

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. kosztami procesu obciąża powoda uznając je za uiszczone.

UZASADNIENIE

Powódka Spółdzielnia Mieszkaniowa im. (...) w likwidacji w G. wniosła pozew przeciwko D. K. domagając się od pozwanego zapłaty kwoty 3.185 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia i zwrotu kosztów bieżącego utrzymania i konserwacji przepompowni deszczowej oraz przepompowni ścieków sanitarnych za okres od 1 czerwca 2011r. do 31 lipca 2015r.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że powodowa spółdzielnia powstała jako spółdzielnia domów jednorodzinnych przy ul. (...) (27 budynków mieszkalnych) oraz ul. (...) (6 budynków mieszkalnych) w G.. W ramach działalności spółdzielni pozostawało wybudowanie urządzeń pomocniczych i gospodarskich. Na własność spółdzielni składa się infrastruktura w postaci osiedlowej przepompowni ścieków bytowych (która przyjmuje ścieki od 13 budynków i przepompowuje je do kanalizacji miejskiej), przepompownia wód opadowych i roztopowych obsługująca 27 budynków mieszkalnych, sieci kanalizacji ściekowej i deszczowej oraz rurociągi tłoczne sanitarne i deszczowe. Powyższa inwestycja była niezbędna by przepompowywać wodę i ścieki do kanalizacji miejskiej, albowiem domy usytuowane są poniżej poziomu instalacji sieci miejskiej. Pozwany korzysta z przedmiotowej infrastruktury bez umowy, a począwszy od dnia 1 marca 2009r. zaprzestał uiszczania na rzecz powoda opłat tytułem eksploatacji przepompowni do czego jest zobowiązany na podstawie art. 4 ust. 4 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych.

(pozew k. 3-4)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Uzasadniając swoje stanowisko pozwany zarzucił powodowi nieudowodnienie wysokości kosztów eksploatacji przepompowni za lata 2014-2015 a kwotę 65 zł tytułem miesięcznych kosztów utrzymania urządzeń uznał za zawyżoną. Zdaniem pozwanego spółdzielnia powinna ustalić

wysokość opłat w oparciu o faktycznie ponoszone koszty związane z eksploatacją przepompowni z uwzględnieniem serwisów, remontów, kosztów zużycia energii elektrycznej, funduszu remontowego. Pozwany wskazał, że średnie zużycie przez niego wody wynosi 3,10 zł/m³, a koszt odprowadzania ścieków i ich oczyszczenia wynosi średnio 27,50 zł/m³ miesięcznie. Wedle pozwanego część roszczenia powoda ulegała przedawnieniu z upływem dwuletniego terminu przedawnienia. Pozwany wskazał także, że do podpisania umowy eksploatacyjnej został zmuszony przez powoda, który uzależnił od tego przewłaszczenie budynku. Umowa ta została jednak przez pozwanego wypowiedziana, a propozycja zawarcia nowej, także niekorzystnej, umowy została przez pozwanego odrzucona. W ocenie pozwanego, aby pobierać opłaty powód powinien mieć podpisaną umowę z płatnikiem. Pozwany zakwestionował też wysokość opłat za 2015r., podnosząc, że miały wówczas miejsce dwie poważne awarie przepompowni, spowodowane wieloletnimi zaniedbaniami i niegospodarnością powoda, które zostały usunięte z inicjatywy i na koszt mieszkańców budynków przy ul. (...) w G.. W 2015r. pozwany poniósł koszt remontu przepompowni w wysokości 455,93 zł. Pozwany wskazał też, że we własnym zakresie opłaca koszty energii elektrycznej niezbędnej do funkcjonowania przepompowni. Wreszcie, pozwany podniósł, że w dniu 10 czerwca 2011r. uiszczył na rzecz powoda opłatę eksploatacyjną w wysokości 5.395,13 zł, przy czym jego zdaniem, kwota 2.150 zł stanowiła nadpłatę, która powinna zostać zaliczona na poczet przyszłych należności za okres do końca roku 2014.

(odpowiedź na pozew k. 13-16)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Spółdzielnia Mieszkaniowa im. (...) w G. w likwidacji wybudowała następujące urządzenia infrastruktury:

- osiedlową przepompownię ścieków bytowych
- osiedlową przepompownię wód opadowych i roztopowych
- sieć kanalizacji ściekowej
- sieć kanalizacji deszczowej
- rurociąg tłoczny deszczowy.

(dowód: zeznania świadka T. S. płyta CD k. 142)

Gmina M. G. odprowadza wodę deszczową z ulic, będących w jej zarządzie, do ww. przepompowni wód opadowych. Z nieruchomości powoda, na której usytuowane są elementy przedmiotowej infrastruktury, sąsiaduje też nieruchomość, z której korzysta Jednostka Wojskowa.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o przesłuchanie M. T. w charakterze powoda płyta CD k. 188)

D. K. – jako właściciel zabudowanej budynkiem mieszkalnym nieruchomości przy ul. (...) w G. – korzysta zarówno z przepompowni ścieków bytowych jak i z przepompowni wód opadowych i roztopowych.

(okoliczność bezsporna ustalona w oparciu o przesłuchanie pozwanego płyta CD k. 184)

Pozwany D. K. nie jest członkiem powodowej spółdzielni.

(okoliczność bezsporna ustalona w oparciu o przesłuchanie pozwanego płyta CD k. 188, przesłuchanie M. T. w charakterze powoda płyta CD k. 188)

Powodowa spółdzielnia ustaliła w 2003r. koszty związane z utrzymaniem przepompowni ryczałtowo zliczając wszelkie koszty ponoszone przez spółdzielnię, w tym związane z utrzymaniem spółdzielni jak i koszty remontów i obciążała nimi

27 mieszkańców osiedla w zależności od tego czy korzystają z jednej czy z dwóch instalacji w wysokości odpowiednio 60 zł i 45 zł.

(dowód: przesłuchanie M. T. w charakterze powoda płyta CD k. 183 i 188, protokół Walnego Zgromadzenia członków powodowej Spółdzielni Mieszkaniowej k. 80-81)

W latach 2014-2015r. doszło do kilku awarii przepompowni. Częściowo koszty usunięcia tej awarii zostały pokryte przez powoda.

(dowód: faktura VAT nr (...) k. 21, faktury VAT k. 22-25, faktury VAT k. 109, 111)

W związku z wystąpieniem awarii przepompowni w 2015r. jeden z mieszkańców osiedla przy ul. (...) w G. – T. S. prowadził wśród mieszkańców osiedla zbiórkę pieniędzy na opłacenie kosztów wywozu nieczystości oraz kosztów usunięcia awarii przepompowni.

(dowód: zeznania świadka T. S. płyta CD k. 142, zeznania świadka B. Ł. płyta CD k. 142)

W 2015r. pozwany uiścił kwotę 173,94 zł tytułem remontu przepompowni oraz kwotę 66,09 zł za dwukrotny wywóz szamba związany z awarią przepompowni oraz tytułem opłaty eksploatacyjnej za zużycie prądu.

(dowód: dowody wpłaty KP k. 24)

W 2012 pozwany uiścił na rzecz powoda kwotę 4.809,03 zł tytułem opłaty eksploatacyjnej za okres od kwietnia 2008r. do listopada 2009r. wraz z odsetkami ustawowymi i opłatą sądową.

(dowód: rachunek k. 25)

Syn likwidatora powodowej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) wynajmuje powodowi pomieszczenia na biuro i archiwum o powierzchni 15 m² w budynku przy ul. (...) w G.. Umowa została zawarta na czas nieokreślony.

(dowód: przesłuchanie M. T. w charakterze powoda płyta CD k. 188, umowa dzierżawy k. 149)

Powód zawarł z H. R. umowę zlecenia dotyczącą bieżącej konserwacji urządzeń wodno – kanalizacyjnych.

(okoliczność bezsporna)

Powód do kosztów eksploatacji obu przepompowni, którymi obciąża mieszkańców korzystających z tych urządzeń, zalicza: koszty wynagrodzenia księgowej, konserwatora urządzeń wodno – kanalizacyjnych, najmu pomieszczeń biurowych w budynku przy ul. (...) w G., koszty przejazdów likwidatora środkami komunikacji miejskiej, koszty zużycia energii elektrycznej, koszty zakupu materiałów biurowych i wykonania kserokopii, koszty szkoleń, koszty pomocy prawnej, podatek od nieruchomości, koszty zakupu pomp do wody, koszty prowadzenia rachunku bankowego, koszty zakupu mebli (szafy).

(dowód: faktury VAT, rachunki, dowody wpłaty k. 49-139, przesłuchanie M. T. w charakterze powoda płyta CD k. 188)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony, dowodu z zeznań świadków T. S. i B. Ł. oraz dowodu z przesłuchania stron.

W ocenie Sądu za wiarygodne należało uznać wymienione powyżej dokumenty złożone do akt sprawy przez strony niniejszego postępowania, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności tych dokumentów, ani też żadna ze stron nie zaprzeczyła, iż osoby podpisane pod tymi pismami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych.

Sąd dał również wiarę zeznaniom świadków T. S. i B. Ł. co do stanu technicznego spornych przepompowni oraz sposobu ponoszenia kosztów eksploatacji tych urządzeń. Zważyć bowiem należy, że obaj świadkowie zgodnie zeznali, że środki na usunięcie awarii przepompowni do jakiej doszło w 2015r. zostały zebrane w formie zbiórki przez T. S.. Nadto, świadkowie wskazali, że stan techniczny spornej infrastruktury jest zły, co jest przyczyną licznych awarii. Zeznania świadków w powyższym zakresie korelują z zeznaniami pozwanego oraz treścią dokumentów w postaci faktur VAT za naprawę i remont ww. przepompowni. Natomiast zeznaniom stron Sąd dał wiarę w takim zakresie w jakim korelują z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie. Przede wszystkim nie ma żadnych podstaw do odmowy wiary zeznaniom likwidatora powodowej spółdzielni mieszkaniowej (...) co do sposobu wyliczenia kwoty, której zapłaty żąda od pozwanego. M. T. zeznał, że kalkulując powyższą kwotę uwzględnił wszystkie koszty ponoszone przez spółdzielnię, co potwierdza liczna dokumentacja w postaci faktur, rachunków czy dowodów zapłaty, obrazująca całokształt kosztów związanych z funkcjonowaniem spółdzielni. W ocenie Sądu powód zeznawał szczerze, zgodnie ze swoimi przekonaniem. Nie oznacza to oczywiście, że wskazany przez niego sposób wyliczenia wysokości kosztów związanych z utrzymaniem spornej infrastruktury przypadających na pozwanego jest prawidłowy. W zasadniczej części nie było podstaw do kwestionowania zeznań pozwanego D. K., które zdaniem Sądu są szczerze i logiczne.

Na mocy art. 227 k.p.c. Sąd oddalił natomiast wniosek strony pozwanej o przeprowadzenie dowodu z opinii technicznych sporządzonych w sprawach o sygnaturach I C 887/15 i I C 890/15 tutejszego Sądu. W ocenie Sądu powyższe dokumenty są całkowicie nieprzydatne do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Zważyć bowiem należy, iż obie opinie dotyczą innych nieruchomości, które niekoniecznie korzystają ze spornej infrastruktury w tym samym zakresie co nieruchomość pozwanego. Nadto, przedłożone dokumenty są niekompletne. Na tej samej podstawie prawnej Sąd oddalił także wniosek o przeprowadzenie dowodu z wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku wydanego w sprawie o sygnaturze akt III Ca 623/12. Przedmiotowe orzeczenie zostało wydane w innej sprawie, w której D. K. nie był stroną i Sąd rozpoznający niniejszą sprawę nie jest nim w żadnym zakresie związanych.

Na mocy przepisów art. 217 k.p.c. i art. 227 k.p.c. Sąd oddalił także wnioski powoda o dopuszczenie dowodów z opinii biegłych sądowych, albowiem wnioski te w kształcie w jakim zostały sformułowane przez fachowego pełnomocnika powoda były całkowicie nieprzydatne do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. W pozwie powód domagał się bowiem przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy majątkowego oraz biegłego z zakresu księgowości na okoliczność wartości rynkowej wynagrodzenia i kosztów utrzymania przypadających prowadzącemu działalność gospodarczą powodowi/obciążającemu powoda w związku z bezumownym korzystaniem przez pozwanego z przepompowni za cały okres objęty żądaniem pozwu. Zdaniem Sądu powyższa teza dowodowa nie jest przydatna ani nawet adekwatna do rozstrzygnięcia istoty niniejszego sporu. Zadaniem biegłego powinno być bowiem w pierwszej kolejności ustalenie jakie podmioty korzystają ze spornych urządzeń infrastrukturalnych (albowiem ma to bezpośredni wpływ na rozdział kosztów pomiędzy osoby korzystające ze spornych urządzeń), ustalenie w oparciu o posiadaną wiedzę techniczną jakie czynności w spornym okresie były niezbędne do utrzymania urządzeń i weryfikacja pod tym kątem kosztów poniesionych przez powoda. Finalnie, biegły powinien winien ustalić wysokość kosztów przypadających na pozwanego. W związku z powyższym zarówno biegły rzeczoznawca majątkowy jak i biegły księgowy nie posiadał wiadomości specjalnych w powyższym zakresie i opinie sporządzone przez te osoby byłyby nieprzydatne do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. P., bezprzedmiotowy był wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z opinii odpowiedniego biegłego do stwierdzenia, czy nieruchomość zajmowana przez pozwanego korzysta z przepompowni deszczowej i ściekowej. Po pierwsze, zważyć należy, że pozwany przyznał, że korzystał z obu urządzeń, po drugie – powód reprezentowany przez fachowego pełnomocnika nie wskazał specjalności biegłego. W ocenie Sądu, skoro strona powodowa była w niniejszym postępowaniu reprezentowana przez fachowego pełnomocnika – radcę prawnego to brak było podstaw do działania przez Sąd z urzędu, zarówno w zakresie sformułowania tezy dowodowej, jak i określenia specjalności biegłego sądowego. To bowiem przede wszystkim rzeczą strony, która z danego faktu wywodzi skutki prawne, jest wskazanie dowodów na poparcie swoich twierdzeń. Scedowanie powyższego obowiązku na Sąd w sytuacji, gdy strona przeciwna działa bez fachowego pełnomocnika mogłoby budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności Sądu.

Przechodząc do szczegółowych rozważań należy wskazać, że w niniejszej sprawie powód domagał się zapłaty od pozwanego kwoty 3.185 zł tytułem wynagrodzenia za korzystanie z przepompowni deszczowej oraz kosztów związanych z bieżącym utrzymaniem i konserwacją tej instalacji w okresie od 1 czerwca 2011r. do 31 lipca 2015r. wraz z odsetkami. Powództwo zostało zatem oparte na przepisie art. 4 ust. 4 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o spółdzielniach mieszkaniowych, który stanowi, że właściciele lokali niebędący członkami spółdzielni są obowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem ich lokali, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości wspólnych. Są oni również obowiązani uczestniczyć w wydatkach związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni, które są przeznaczone do wspólnego korzystania przez osoby zamieszkujące w określonych budynkach lub osiedlu. Obowiązki te wykonują przez uiszczanie opłat na takich samych zasadach, jak członkowie spółdzielni, z zastrzeżeniem art. 5. Jak wskazuje się w judykaturze nałożenie na właścicieli domów jednorodzinnych obowiązku uiszczenia opłaty za korzystanie z tych elementów mienia spółdzielni, które jest niezbędne do prawidłowego korzystania z nieruchomości wynika z założenia ustawodawcy, że korzystanie z tych elementów infrastruktury powinno być zagwarantowane (por. postanowienie SN z dnia 17 kwietnia 2013 r., I CSK 434/12, LEX nr 1353359).

W przedmiotowej sprawie sporne były w zasadzie wszystkie okoliczności faktyczne, poza faktem korzystania przez pozwanego z obu przepompowni, co pozwany D. K. przyznał na rozprawie. Przede wszystkim pozwany kwestionował tytuł prawny powoda do przedmiotowej infrastruktury. Z zeznań świadka T. S., jak też zeznań powoda wynikało natomiast, że przedmiotowe urządzenia zostały wybudowane przez powodową Spółdzielnię i stanowią jej własność. Niemniej przyjmując nawet, że obie przepompownie rzeczywiście stanowiły własność powoda, to powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie z innych przyczyn. W ocenie Sądu powód nie sprostował bowiem ciężarowi dowodu i nie wykazał wysokości dochodzonego w niniejszej sprawie roszczenia. Strona powodowa wywodziła, że w skład kosztów utrzymania przedmiotowych urządzeń infrastrukturalnych wchodzi wszelkie koszty związane z funkcjonowaniem spółdzielni, w tym koszty wynagrodzenia księgowej, konserwatora urządzeń wodno – kanalizacyjnych, najmu pomieszczeń biurowych w budynku przy ul. (...) w G., koszty przejazdów likwidatora spółdzielni środkami komunikacji miejskiej, koszty zużycia energii elektrycznej, koszty zakupu materiałów biurowych i wykonania kserokopii, koszty szkoleń, koszty pomocy prawnej, koszty sądowe, podatek od nieruchomości, koszty usuwania awarii, w tym zakupu pomp do wody, koszty prowadzenia rachunku bankowego czy nawet koszty zakupu szafy. W celu potwierdzenia wysokości poniesionych kosztów powód złożył liczne kopie faktur VAT, rachunków oraz dowodów wpłaty. Strona pozwana natomiast kwestionowała sposób ustalenia wysokości spornych kosztów, wskazując, że nie wszystkie z wymienionych kosztów związane są z utrzymaniem spornej infrastruktury ściekowej i deszczowej. Zdaniem Sądu przedłożone przez powoda dokumenty są niewystarczające do ustalenia rzeczywistych kosztów utrzymania przepompowni, jakie przypadają na pozwanego. Okolicznością istotną dla określenia wysokości spornych kosztów jest przede wszystkim ustalenie wszystkich podmiotów, które korzystają z tej infrastruktury, gdyż jak już wskazano powyżej będzie miało to wpływ na późniejszy rozdział tych kosztów na wszystkich użytkowników spornej infrastruktury. W świetle zebranego materiału dowodowego powstają jednak wątpliwości, czy użytkownikami przepompowni są wyłącznie właściciele 27 domów jednorodzinnych, czy także inne osoby. Z zeznań likwidatora spornej spółdzielni wynika bowiem, że jednym z podmiotów korzystających z ww. urządzeń jest Gmina M. G., która odprowadza wodę deszczową z ulic, które znajdują się w jej zarządzie, właśnie do spornej przepompowni. Z uwagi jednak na fakt, iż Gmina odmówiła partycypowania w kosztach utrzymania tej infrastruktury to nie jest w ogóle przez powoda uwzględniana przy dokonywaniu rozliczeń spornych kosztów. Nadto, możliwe jest, że z przepompowni korzysta też pobliska Jednostka Wojskowa. Zdaniem Sądu wątpliwości co do kręgu podmiotów korzystających z przepompowni można wyjaśnić wyłącznie za pomocą dowodu z opinii biegłego posiadającego specjalistyczną wiedzę techniczną z zakresu sieci wodno – kanalizacyjnych. Strona powodowa nie złożyła jednak wniosku ani o dopuszczenie dowodu na powyższą okoliczność, ani też nie wniosowała o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego o takiej właściwej specjalności. Bez wyjaśnienia powyższej, tak istotnej okoliczności nie można jednoznacznie stwierdzić czy poniesione koszty należy rozdzielić pomiędzy 27, 28, a może nawet 29 podmiotów. Nadto, nawet gdyby ustalono, że z przepompowni korzysta np. Gmina M. G., to powstaje pytanie, czy powinna ona ponosić koszty utrzymania w takiej samej wysokości jak właściciele poszczególnych nieruchomości czy też może w innej (wyższej)

wysokości, stosownie do zakresu korzystania z urządzeń powoda. Zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie rozstrzygał także i tej kwestii. Niezależnie od powyższego – w ocenie Sądu – sam sposób dokonania rozliczenia kosztów utrzymania przepompowni jaki zaproponował powód nie może zostać uznany za prawidłowy. Powód bowiem uwzględnił wszystkie koszty, jakie ponosi w związku ze swoim funkcjonowaniem i w odpowiednim stosunku obciążył nimi powoda. Na rozprawie likwidator spółdzielni nie potrafił przy tym wyjaśnić, dlaczego obciążono pozwanego miesięczną stawką akurat w wysokości 65 zł, skoro z uchwały Walnego Zgromadzenia Spółdzielni wynika, że osoby korzystające z obu instalacji płacą 60 zł, a z instalacji jedynie deszczowej 45 zł. Jednak, zdaniem Sądu, zarówno stawka wskazana w pozwie, jak i w powyższej uchwale została ustalona w sposób całkowicie dowolny i w oderwaniu od rzeczywistych kosztów utrzymania spornej infrastruktury. Część wskazanych przez powoda kosztów nie ma żadnego związku z utrzymaniem i konserwacją przepompowni, jak np. koszty pomocy prawnej czy przejazdów autobusowych likwidatora. Ponadto, należało mieć na uwadze, że część kosztów związanych z usuwaniem awarii została pokryta przez właścicieli nieruchomości położonych na osiedlu przy ul. (...) w G. we własnym zakresie i bez udziału powoda. Jak bowiem zeznał świadek T. S. z uwagi na awarię przepompowni w 2015r. prowadził on wśród mieszkańców osiedla zbiórkę pieniędzy na opłacenie kosztów wywozu nieczystości oraz kosztów usunięcia awarii przepompowni. W zbiórce tej uczestniczył także pozwany, co zresztą potwierdza treść przedłożonych przez niego dokumentów w postaci dowodów wpłaty. Stąd też brak jest podstaw do obciążania pozwanego wszystkimi wydatkami jakie ponosi powodowa spółdzielnia mieszkaniowa w związku ze swoim funkcjonowaniem. Nie można bowiem zliczać wszystkich kosztów spółdzielni i obciąć nimi osoby korzystające tylko w pewnym zakresie z urządzeń należących do spółdzielni, według własnego klucza rozliczeń, nie mającego nic wspólnego z rzeczywistymi kosztami związanymi z obsługą i utrzymaniem spornych przepompowni.

Wobec niewykazania wysokości roszczenia powoda, rozstrzygnięcie zasadności pozostałych zarzutów pozwanego, w szczególności zarzutu częściowej spłaty zadłużenia, było bezprzedmiotowe.

Mając zatem na uwadze wszystkie przytoczone powyższej okoliczności – na mocy art. 4 ust. 4 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o spółdzielniach mieszkaniowych w zw. z art. 6 k.c. stosowanych a contrario – Sąd oddalił powództwo jako nieudowodnione.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania obciążył tymi kosztami powoda – jakom stroną przegrywającą niniejsze postępowanie w całości. Jednocześnie Sąd uznał powyższe koszty za uiszczone w całości.